

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2012/23/436

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellante], woonachtig te Amsterdam, gericht tegen het besluit van de examencommissie Bedrijfskunde, verweerster, om de aangepaste normering van het vak Research Seminar I niet te handhaven.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 30 mei 2012 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd 10 mei 2012. Het beroepschrift is tijdig ontvangen, maar voldeed niet aan de voorschriften. Op 13 juni 2012 heeft appellante het verzuim hersteld. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 20 juni 2012 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft verzocht het verweerschrift later in te mogen dienen. Hierin is bewilligd. Het verweerschrift is vervolgens op 2 augustus 2012 ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 28 augustus 2012.

Appellante is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door [secretaris Examencommissie]. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting, gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante heeft in het kader van het vak Research Seminar I een essay geschreven. Door ziekte is zij er niet in geslaagd het essay voor de deadline in te leveren. Daarom heeft zij haar essay ingeleverd in de herkansingsperiode. De normering voor dit vak bepaalt dat maximaal een 6 kan worden behaald als het essay in de herkansingsperiode wordt ingeleverd.

Het essay van appellante is vervolgens beoordeeld in overeenstemming met deze norm. Na protesten van studenten heeft de examiner (vakcoördinator) besloten de essays alsnog op hun merites te beoordelen. Appellante kreeg een 8 toegekend. Verweerder heeft vervolgens na klachten van studenten ingegrepen, omdat de beslissing van de examiner voor een volle toetsing van het essay tot een ongelijke behandeling van de studenten leidde. Het cijfer van appellante is vervolgens naar beneden bijgesteld tot een 6, overeenkomstig het oorspronkelijke voorschrift voor de normering. Appellante stelt dat de regels achteraf zijn gewijzigd en dat zij door deze handelwijze benadeeld is. Daarbij tekent zij aan dat andere studenten die bij de herkansing opnieuw een essay hebben ingeleverd, van hun fouten hebben kunnen leren door de feedback die de docent heeft gegeven. Dat gold niet voor haar, omdat zij geen essay kon inleveren voor de eerste deadline.

Verweerster stelt dat het achteraf wijzigen van de normen leidt tot rechtsongelijkheid. Naar aanleiding van een klacht van enkele studenten, heeft verweerder ingegrepen en heeft de examiner op verzoek van verweerster, de oorspronkelijke regeling om tot een beoordeling te komen, van toepassing

verklaard. Deze wijziging heeft opnieuw tot klachten geleid. De studenten zijn over de reden voor herhaalde wijziging per mail ingelicht.

III. Standpunten van partijen

Appellante beroept zich op de wijziging in de normering door de examinator. Daardoor is bij haar het vertrouwen gewekt dat haar essay met een 8 zou worden beloond. Daardoor is er sprake van een ongelijke behandeling van de studenten. Immers, zij die de eerste keer een onvoldoende essay hadden ingeleverd, hebben feedback van de docent gehad, waardoor zij alsnog een voldoende eindresultaat konden behalen. Appellante heeft geen feedback gehad, maar moet nu – door het ingrijpen van verweerster - genoegen nemen met een 6, omdat die regeling nu eenmaal geldt voor essays die voor de tweede deadline waren ingeleverd. Appellante acht zich daardoor benadeeld.

Verweerster wijst er in zijn verweerschrift op dat de vakcoördinator in de course manual voor het vak Research Seminar I onder meer heeft vermeld dat een herkansing voor het essay leidt tot een cijfer dat niet hoger dan een 6 kan zijn. Vervolgens heeft de vakcoördinator, op gronden die op zich begrijpelijk zijn, de beperking voor de beoordeling in het geval van een herkansing, opgeheven. Hiermee zijn de regels achteraf gewijzigd, hetgeen strijdig is met het vertrouwensbeginsel. Verweerster heeft om die reden ingegrepen en heeft de oorspronkelijke normering hersteld: voor een herschreven essay kan maximaal een 6 worden behaald.

Verweerster tekent hierbij aan dat in het geval van een essay niet dezelfde bepalingen gelden als bij een tentamen. Het schrijven van een essay wordt gezien als het afleggen van een practicum, zo blijkt uit de definitie in de Onderwijs en Examenregeling, en niet met het afleggen van een schriftelijk tentamen.

Overigens erkent verweerster dat de vakomschrijving in de course manual niet goed duidelijk maakt of een essay nu als een tentamen of als een practicum moet worden gezien. Tot slot geeft verweerster te kennen dat studenten altijd een nieuw essay kunnen inleveren in plaats van een verbeterde versie dat dan beoordeeld wordt op zijn merites.

IV. Overwegingen van het College

Het essay valt zowel onder de definitie van het begrip 'practical' als onder die van het begrip 'interim examination' in art. 2 van de Onderwijs- en Examenregeling Master Bedrijfskunde (OER). Nu voor practicals geen bijzondere bepalingen zijn opgenomen, zijn de bepalingen omtrent interim examinations onverkort van toepassing. Dat betekent dat op grond van art. 11 OER elk academisch jaar twee kansen moeten worden geboden. –De mogelijkheid het essay na het verstrijken van de eerste deadline alsnog in te dienen, moet niet als een extra tentamenkans worden beschouwd. Het gaat om één tentamenkans. De regel dat voor dit later ingediende essay slechts een 6 kan worden gehaald, is geoorloofd, omdat de student veel meer tijd aan zijn of haar werk heeft kunnen besteden dan anderen. Studenten die hun essay niet tijdig hadden ingeleverd, had echter wel conform art. 11 van de OER de mogelijkheid moeten worden geboden om hun essay niet alsnog voor de tweede deadline in te leveren, maar aan het eind van de volgende onderwijsperiode een geheel nieuw essay te schrijven, waarvoor zij een cijfer van 1 tot 10 konden halen.

Met betrekking tot de maximale score van een 6 voor het aangepaste essay moet voorop gesteld worden dat het achteraf wijzigen van beoordelingsnormen in strijd is met art. 13 van de door verweerder opgestelde Regels en Richtlijnen. Vraag is of appellante niettemin voor een hoger cijfer in aanmerking moet komen vanwege de mededelingen van de zijde van de vakcoördinator. Zij beroept zich daarbij op het vertrouwensbeginsel. Verweerder stelt daar onder meer tegenover dat bij het honoreren van dat vertrouwen studenten die wel een voldoende hebben gehaald voor hun eerste essay worden benadeeld omdat zij niet in de gelegenheid zijn gesteld om dat essay aan te passen naar aanleiding van de door de docent gegeven feedback.

Te dien aanzien wordt overwogen dat het vertrouwensbeginsel kan meebrengen dat toepassing van bepalingen neergelegd in de Regels en Richtlijnen achterwege moet blijven. Echter, het beginsel gaat niet zo ver dat gewekte verwachtingen zonder meer moeten worden gehonoreerd. Daarvoor is in ieder geval vereist dat degene bij wie door mededelingen van een daartoe bevoegd orgaan verwachtingen

zijn gewekt, zich naar aanleiding daarvan zodanig heeft gedragen dat hij door het niet honoreren daarvan in een nadeliger positie is komen te verkeren dan hij zou zijn geweest zonder de betreffende mededelingen. Verder is het mogelijk dat zwaarder wegende belangen - zoals het belang van derden - aan het honoreren van de verwachtingen in de weg staan.

In het onderhavige geval heeft appellante onvoldoende aannemelijk kunnen maken dat zij door de mededelingen van de vakcoördinator in een nadeliger positie is komen te verkeren ten opzichte van de situatie waarin zij zou hebben verkeerd wanneer de oorspronkelijke beoordelingsnormen zouden zijn gehanteerd en de betreffende mededelingen achterwege waren gebleven. Voorts heeft de examencommissie terecht overwogen dat de gerechtvaardigde belangen van de studenten die voor de eerste versie van hun essay reeds een voldoende hadden gehaald, zich tegen het honoreren van de verwachtingen verzetten. Het beroep van appellante op het vertrouwensbeginsel kan derhalve niet slagen.

Blijft staan dat appellante de mogelijkheid is onthouden om haar essay niet opnieuw in te leveren, maar aan het eind van de volgende onderwijsperiode een geheel nieuw essay in te leveren, waarvoor zij een cijfer van 1 tot 10 konden halen. Deze mogelijkheid moet haar alsnog geboden worden.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 20 september 2012 door prof. mr. W.H.A.C.M. Bouwens, voorzitter, mw. dr. B.J.M. Frederiks, mw. F. Peels MSc, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

prof. mr. W.H.A.C.M. Bouwens,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CP Den Haag.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt €42,-.